

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Novosti iz Misije
u Taganrogu

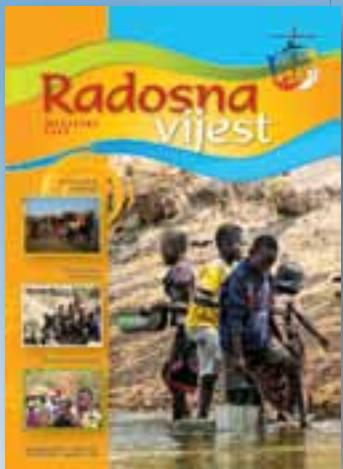

Putovanja kroz
Misiju Tatale

Ujedinjeni u molitvama

Apostolat molitve

Da svećenici, koji doživljavaju umor i osamlijenost u svom pastoralnom djelovanju, nađu pomoć i utjehu u svojoj prisutnosti s Gospodinom i u prijateljstvu svoje braće svećenika.

Sadržaj

Uvodnik U središtu Iz života naših misionara

Intervju Apostolat molitve Vijesti iz Crkve u Hrvata

Život jednog misionara Misijski velikani

Sveti naši misionari i misionarke.....	3
Isus Krist razbija suhoparne sheme	4
Novosti iz Misije u Taganrogu.....	6
Četiri kapele u Misiji Maziba.....	7
Putovanje kroz Misiju Tatale	7
Ujedinjeni u molitvama	10
Čudotvorna medaljica u dalekoj Ukrajini	12
Misijska nakana za srpanj/kolovoz	14
Održan 30. susret misionara	15
Da sam ja misionar	16
Održana Opća skupština Papinskih misijskih djela.....	17
Posjet misionarke iz Brazila	17
Učenici iz Bosanskog Grahova pomažu misijama	18
Prvopričesnici Župe Lovnica darovali za misije	18
Misionarski blagoslov iz Afrike.....	18
S brda i dola	19
Sv. Ivan Karlo Cornay	21

Impressum

Izdavač: Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini

Glavni urednik: vlač. Antun Štefan; Zamjenik glavnoga urednika: mons. Luka Tunjić

Godišnja preplata: Hrvatska 90 KN; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD

Tisk: Grafička Markulin, Lukavec; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 1000 ZAGREB
Tel. 01/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Kunski ţiro račun:
IBAN: HR6323600001101542876
Model: HR99
u polje "Opis plaćanja" navesti svrhu uplate

Devizni račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR6323600001101542876
SWIFT CODE: ZABAHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 0387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.misijo.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

Sveti naši misionari i misionarke

Alojzije je svjedočio za istinu, Martin je podijelio svoj kaput, Vinko Paulski je zbrinjavao zanemarenu djecu. Svatko na svoj način i u svoje vrijeme. Oni su naši svetci.

Piše vlč. Antun Štefan

Tko to još nije tražio od svete Rite da mu pomogne izlječiti prijatelja ili bolesno dijete, od sv. Terezije od Djeteta Isusa da pronade posao ili da položi ispit, svetu Tereziju iz Avile, koja je znala ući u veliku intimu s Gospodinom, da ga pouči kako imati isto iskustvo, svetog Pavla za hrabrost i smjelost, jer je bio nevjerljiv misionar!?

A što moliti naše svete misionare!? I naši su misionari sveti ljudi koji su sebe potpuno predali Bogu i ljudima i koji pokazuju da u životu nisu bitni ni čast ni uspjeh, već samo ljubav i služenje drugima. Oni su stavili evanđelje na prvo mjesto u svojem životu. Zato se njima trebamo moliti da nas zagovaraju. I premda i dalje imaju mane i grijeha, oni žive u velikoj

milosti Božjoj, puni predanja i zanosa. Moliti se njima znači moliti se onomu kojega strastveno vole. Bog dozvoljava da nam oni budu pristupačniji od njega samoga jer su njegovi najbolji prijatelji.

Molimo se za njihovu zaštitu, pomoć, podršku, razlučivanje u životu, ljubav za Boga, za Crkvu, za ljude. Molimo za njihovu jednostavnost, veliku slobodu i radost. Molimo ih da imamo hrabrost za sijanje, a ne za „pastoral čuvanja“ (papa Franjo). Molimo ih za milost da budemo spremni zaprljati ruke da bismo oslobodili povjereni nam narod i vodili ga putem svjetla. Sveti naši misionari i misionarke, molite za nas!

Isus Krist razbija suhoparne sheme

Piše dr. sc. Snježana Mališa

Svakodnevno smo okruženi različitim analizama situacije, pa i kritikama postojećeg stanja. Takav odnos prema stvarnosti pomalo zahvaća i župnu zajednicu. Može se prepoznati duh koji odražava stajalište da sav uspjeh ovisi o količini angažmana ili važnosti projekata koje vodi i osmišljava određena osoba. Tako se odjednom na krhka i grešna leđa suvremenog čovjeka sručila sva odgovornost u svim segmentima društva, a ponekada i u Crkvi.

Kao da smo izgubili jasnoću temelja da je Bog očitovao svoju beskrajnu ljubav u trpećem i uskrslom Kristu, a onda nije neobično da promjene u društvu, napose neke pojedinosti, značajne s antropološkog gledišta, utječu na odgojni proces u obitelji, kao i na sposobnost (ne)življena

ikakvu obliku zajedništva. Odnosi se to na: „pomračenje smisla za Boga i zatamnjene dimenzije unutarnjosti, nesigurno oblikovanje osobnog identiteta u pluralnom i racijepkanom svijetu, otežani dijalog među naraštajima, podjela između razuma i čuvstvenosti“ (usp. Tonelli, 2011.: 248). Logična je posljedica da čovjek sve teže pronalazi dublji smisao postojanja i da se svakodnevno susreću osobe koje su „napola djeca“ i „napola odrasli“, a trebali bi pratiti i voditi prema odgovornosti i zrelosti, biti osobe čije da životu nadilazi samo lagane i suncem obasjane trenutke ili dane života (usp. Kothgasser i Sedmak, 2012.: 46). Odgovornost i zrelost života nije lako ostvariva u realnosti čovjeka koji po načelu „uradi sam“ često završava odvajanjem od vlastitih korijena (kako kršćanskih, tako i obiteljskih), ali i od drugih ljudi, tako da na kraju ne voli ni sebe ni život (usp. Tonelli, 2011.: 249).

ne osposobljuje ni za neumoljiva pitanja, kao da je riječ o izričaju sučeljavanja koje opravdava najne-milosrdnije vrednovanje. To nam, naprotiv, pomaže da probleme, one prave probleme nazovemo njihovim imenom, mjereći udaljenost između postojećeg stanja i našega zajedničkog projekta. Ohrabruje i čini djelatnom našu nadu: predlaže nam perspektivu budućnosti, koja je sposobna preoblikovati sadašnjost i uvjerava nas u pozitivan ishod.“ (Tonelli, 201.: 249) Važno je stoga otkrивati korake nadilaženja i puteve rasta, jer tek je tada moguće nadići postojeće stanje i otkrivati prostor za ostvarivanje poziva koji smo po krštenju primili. Moramo biti spremni mijenjati uobičajenu shemu djelovanja promišljajući o „tri koraka“, koji nisu nikakve stube na putu svetosti, već mali poticaj za drugačiji hod koji uključuje: povratak korijenima, navigaciju osobnog rasta i angažman koji preoblikuje.

1. korak: povratak korijenima

Krist je „evangelje vječno“ (Otk 14, 6) i „jučer i danas isti je – i uvijek“ (Heb 13, 8), ali njegovo bogatstvo i njegova ljepota su neiscrpni. Isus Krist može također

razbiti suhoparne sheme u koje ga pokušavamo zatvoriti, a iznenadjuje nas svojom konstantnom božanskom kreativnošću (usp. EG, 11). Ta spoznaja dokida bezbrojne izgovore i postavljenе uvjete koji nas paraliziraju u svakodnevnom nečinjenju, jer nam je sigurnost Isus Krist, Učitelj koji je djelom i riječima poučavao stil postojanja i djelovanja sukladan Božjemu naumu. Svako autentično iskustvo istine i ljepote po svojoj naravi teži tomu da raste u nama i svaka osoba koja je iskusila duboko oslobođenje stječe veću osjetljivost na potrebe drugih (EG, 9). Znamo da, gdje god su učenici prolazili, nastajala bi „velika radost“ (Dj 8, 8), a oni, usred progona, „ispunjali su se radošću“ (Dj 13, 52) (usp. EG, 5). Istinska radost i trpljenje jedini su put širenja Božje ljubavi i ne nužnom tim redom, nego ruku pod ruku. Posledica je da se, okružen takvim ljudima, svatko osjeća dobrodošao, jer otkriva radost i zahvalnost susreta otvorena srca, koji se prepozna u prihvaćanju da svaka nova osoba donosi promjene (dobre, ali i manje dobre) i potrebna je podrške u otkrivanju i ostvarivanju darova bilo pojedinaca bilo cijele zajednice. Na takav način uložen napor početak je novog puta zajedničkog rasta.

2. korak: navigacija vlastitog rasta

Znamo da život ima svoja pravila, kao što znamo da na putu zrelosti nema jedne točke na kojoj, dosegnuvši ju, možemo stati i u njoj uživati jer smo ostvarili svoj vrhunac. Neprestano moramo raditi na sebi i ne smijemo stati, jer stajanje na mjestu, osobito u duhovnom smislu, postaje opasno. Ako smo se odlučili za rast, onda rastu moramo davati određeni smjer. Sjetimo se Petra koji je poželio hodati

po vodi i zamoli Isusa da mu zapovjedi da dođe k njemu. „I Petar siđe s lađe te, hodeći po vodi, pode k Isusu. Ali kad spazi vjetar, poplaši se, počne tonuti te krikne: ‘Gospodine, spasi me!’“ (Mt 14, 28 – 33) Petar nam itekako vjerno pokazuje što se događa s našom lađom života kada prestanemo gledati u Krista i klanjati mu se, kada prestanemo ili ne znamo navigirati prema Božjem naumu spasenja za nas. Upravo zato trebamo odrediti svoj smjer putovanja, a sigurni instrumenti oduvijek su duhovna djela poznatih svetaca. Prisjetimo se Franje Saleškoga i njegova djela *Filotea*, koje ima odjeka u životima mnogih vjernika i danas. Poznato je kako je papa Ivan XXIII. već u sjemeništu sastavio pravila duhovnog života da bi se trudio gledite vlastite predanosti Bogu, pronicanja u volju Božiju i približavanja samoj svetosti života. Imao je volju za „navigacijom vlastitog rasta“, koja se sastojala od tih molitve u trajanju od petnaest minuta na početku dana, četvrt sata provedena u čitanju duhovnog štiva i redovita ispitna savjeti na kraju dana (usp. Kothgasser i Sedmak, 2012.: 46). Trenutak kada odaberemo Božji smjer za sebe i obitelj, cilj kojemu težimo itekako nam daje jasan okvir za ostvarivanje u svakodnevnom životu. Činjenica je da uvijek možemo pronaći

Neprestano moramo raditi na sebi i ne smijemo stati, jer stajanje na mjestu, osobito u duhovnom smislu, postaje opasno.

objektivne poteškoće za održavanje odbaranog smjera zbog nedostatka vremena i svakodnevnih obveza ili borbe za egzistenciju, ali ključ je rješenja u želji i snazi da dobro rasporedimo dan, tjedan, godinu. Moramo biti iskreni da vrijeme za koje učestalo tvrdimo da nemamo ovisi upravo o našoj spremnosti da uvijek biramo dobro i plemenito sa spremnošću da bezuvjetno služimo, a to je preduvjet da svojim angažmanom preoblikujemo stvarnost oko sebe.

3. korak: angažman koji preoblikuje

Nismo spremni angažirati se ako u nama nema suošjećanja koje nije tek površni osjećaj, nego snažno, ali istovremeno i nježno zauzimanje za drugu osobu. To je način očitovanja Božje ljubavi u svijetu po našem životu i svakodnevnom djelovanju. To je početak iskrena sudioništva u životu drugoga, koje ne isključuje, nego spremno usmjerava prema istinskomu izvoru života i radosti. Bez naše ukorijenjenosti u Kristu i navigiranja rasta prema Istini i Ljubavi, zasigurno ćemo upasti u aktivizam koji ne samo da ne preoblikuje, nego i razdvaja i umara. Ne smijemo zaboraviti da bez dužih trenutaka klanjanja, molitvenog susreta s Božjom riječi, iskrena dijaloga s Gospodinom, naše zadaće lako postaju besmislene; gubimo snagu zbog umora i teškoća i naš se žar gasi. Zato budimo duhom ispunjeni blagovjesnici koji mole i rade (usp. EG, 262).

Novosti iz Misije u Taganrogu

RUSIJA
– sestre karmeličanke BSI

Poštovani čitatelji Radosne vijesti i svi dobročinitelji misija,

već dvanaest godina živimo i djelujemo u Rusiji, u gradu Taganrogu. Doživjeli smo mnoge radosne trenutke, puno promjena i blagoslova. Uspinkos mnogim problemima Crkva na ovim prostorima djeluje s mnogo optimizma i radosti i bilježi svoj polagan rast.

Zahvalne smo Bogu što raste broj vjernika, osobito djece i mladih. U našoj je misiji svakodnevno potrebno prelaziti velike udaljenosti, a prostor župe i samostana poprilično je malen.

U selu Nekrasovka, koje se nalazi izvan našeg grada, kupile smo maleno imanje, koje nastojimo urediti. Želja nam je ovdje djelovati u pastoralnom radu s obiteljima i djeecom. U selu trenutno gradimo kapelu i raduje nas što smo doobile prigodu izgraditi prostor za zajedničku molitvu. Broj katolika

u našoj misiji još je uvijek poprilično malen. U župama u kojima djelujemo imamo ukupno 18 mladih katoličkih obitelji. Većina vjernika živi u teškim uvjetima, a standard života je nizak. Još uvijek ovisimo o materijalnoj pomoći katolika diljem svijeta, bez koje ne bismo mogle nastaviti svoje djelovanje. Od vas smo već mnogo puta primile pomoć i na tome vam od srca zahvaljujemo. Svojim radom i molitvama trudimo se pridonositi slavi Kristovoj i porastu kraljevstva nebeskoga.

Planovi za daljnje djelovanje

Imamo mnogo želja i planova za daljnje djelovanje. Kao što smo već spomenule, željele bismo urediti kapelu na našem imanju u selu, da bi se mi, ali i druge župe iz naše biskupije mogle služiti tim prostorom. Potrebno je i zamijeniti stara vrata na ulazu u dvorište kuće u kojoj mi sestre živimo. To već dugo planiramo, ali zbog nedostatka vremena i financija ne prestano odgađamo. Raduje nas što smo otvorile svoju katehetsku strani-

cu na YouTubeu. Želimo nastaviti raditi s djecom i mladima, posebno s mlađim obiteljima. Zajedno s našim svećenikom, planiramo organizirati intenzivni obiteljski pastoral različitim susretima za obitelji i druge aktivnosti. U svojem pastoralnom djelovanju, nastavljamo se brinuti za starije članove župne zajednice, posebno za one koji zbog bolesti ne mogu sami dolaziti na svetu misu.

Brinemo se i za dvoje djece, Mihaila i Viktoriju, koji su ostali bez roditelja. Za njih se brine njihova sedamdesetogodišnja baka, a mi sestre pružamo im materijalnu i duhovnu pomoć. Već nekoliko godina sve praznike provode kod nas, razgovaraju s nama o školi i ocjenama, dijele s nama sretne i tužne trenutke.

Imamo veliku želju intenzivnije se posvetiti radu s mladima. Željele bismo pokrenuti više molitvenih susreta, pogotovo onih za duhovna zvanja, organizirati duhovne obnove za mlade, ponuditi im mogućnost upoznavanja redovničkog života i pratiti ih u izboru zvanja.

Zahvalne smo svim dobročiniteljima koji nam pomažu i prate nas u svojim molitvama. Neka vas sve prati Božji blagoslov, a svjetlo Duha Svetoga neka vam donese radost i mir.

Srdačno vas pozdravljaju sestre Augustina, s. Mirjam i s. Marija Bernardina iz Taganroga!

ZAMBIJA
– don Boris Dabo

Četiri kapele u Misiji Maziba

Prije nekoliko godina uz pomoć darovatelja kupili smo zemljište za novu misiju u Zambiji – danas je to Misija Maziba. Zahvaljujući dragomu Bogu i pomoći naših vrijednih animatora, u tom smo kraju, gdje dosada nije bilo katoličke prisutnosti, osnovali pet novih zajednica.

Zahvalni smo Bogu što su te zajednice toliko narasle da je sada potrebno graditi kapele za njihova redovita okupljanja nedjeljom i blagdanima.

Dosad su se vjernici okupljali u seoskoj školi ili u prirodi – pod stablima. Novi članovi Crkve, uglavnom katekumeni, bili su spremni bez ikakve pomoći sami započeti gradnju malenih glinenih crkvica sa slamnatim krovom. Tako su pokazali da su spremni i na velike žrtve, da bi izgradili crkve u kojima bi se mogli okupljati.

Vidjevši koliko im to znači, tražili smo trajnije rješenje. Željeli smo im pomoći u gradnji kapela koje će biti dugotrajni objekti, a ne samo privremeno rješenje, dok trava na krovu ne istrune. Zbog toga smo se obratili za pomoći Papinskim misijskim djelima i zatražili pomoći za kupnju željeznih stupova, krovne konstrukcije i limenog krova za svaku od četiri kapele. Zahvalni smo na pomoćiima svim našim dobročiniteljima iz Hrvatske, zahvaljujući kojima ćemo moći izgraditi kapele. Neka vas Bog blagoslov i nagradi vašu dobrotu!

GAN
– don Ivan Stojanović, SDB

Putovanja kroz Misiju Tatale

Misija Tatale, u kojoj djelujem kao misionar, po mnogo čemu je jedinstvena.

Neka od naših sela udaljena su i 40 km od središnjice. Zbog toga svakodnevno odlazimo na putovanja na kojima se susrećemo s različitim izazovima. Odlučio sam podijeliti s vama nekoliko događaja i situacija u kojima smo se našli za vrijeme tih putovanja.

Kada smo tek došli u Misiju Tatale, jedna od naših zadatača bila je upoznavanje obližnjih sela i njihovih zajednica. Jedno od prvih sela koja smo posjetili bilo je Lakpale.

Voditelj molitava u selu Sheini ponudio se da nam pokaže put. Vozili smo se u našem starom automobilu Nissanu, poljskim putevima koji su bili prekriveni velikom travom. Željeli smo izbjegći potok koji se stvorio od kiše, preko kojega ne bismo mogli proći automobilom, pa smo se uputili zaobilaznim putem preko jedne strmine. Trava je bila toliko visoka da od nje uopće nismo vidjeli put. Pitali smo našeg voditelja možemo li proći tim putem, na što nam je on odgovorio: „Da, ovdje svi prolaze.“ Nastavili smo voziti, ali u jednom trenutku začuli smo udarac. Auto je u nešto udario i vozač je preplašen zaustavio auto. Sve oči bile su okrenute

prema meni. Osjećao sam kao da me svatko od njih želio pitati: „Što sada?“ Znao sam da se ne možemo vratiti nazad. Automobil je jedva dodirivao zemlju, ali ja sam rekao: „Idemo naprijed.“ Zvuk je postao nepodnošljiv. Umjesto automobila sada smo vozili „zrakoplov“.

Nakon što smo prošli tu strminu, stigli smo u pjeskovitu dolinu. Savjetovali smo vozaču da vozi malo brže, da ne ostanemo u „živom pijesku“. Ali upravo nam se to dogodilo! Svi smo gurali auto, ali uzalud. Jedva smo nekako izvukli automobil. Stigli smo do sela, ali smo se samo kratko zadržali jer smo morali popraviti auto. Nakon više od četiri sata čekanja zavarivači u Zabzugu uspjeli su donekle popraviti naš automobil. U misiju smo se vratili tek nakon ponoći.

Putovanje u Nyojedo

Jednom drugom prigodom rano ujutro sam se uputio u selo Nyojedo, zajedno s podpredsjednikom Vijeća za izgradnju gospodinom Thomassom. Željeli smo vidjeti u kojoj je fazi izgradnja kapele. Na putu smo prošli pokraj žena koje su nosile poprilično velik teret na glavi. Budući da su isle u isto selo kao i mi, zaustavili smo se i povezli ih.

Prije sela Chakundo, koje se nalazi 9 km od misije Tatale, osjetio sam kako me automobil zanosi. Zaustavio sam se da vidim u čemu je problem. Lijevi zadnji kotač samo što nije ispašao. Više nije imao nijednog vijk-a – svi su ispali. Počeli smo ih tražiti po zemlji. Začudilo nas je to što smo ih sve uspjeli pronaći, ali niti jedan od njih više se nije mogao upotrijebiti. Shvatili smo u čemu je bio problem. Dan ranije popravljali smo gumu i majstor nije dobro zavio vijke. Bogu hvala što je sve dobro prošlo. Pomiclio sam da nam se mogla dogoditi teška nesreća da smo isli niz brdo.

Automobil bez gume

Naša kuhinja i blagovaonica vrlo su skromne. Željeli smo barem malo urediti kuhinju, ali to nam se činilo nemoguće. U gradu Yendiju naručili smo najosnovniji namještaj za blagovaonicu, da možemo nekamo staviti posude.

Brat Francis vozio je gotov namještaj prema našoj misiji, ali na putu mu je eksplodirala guma. Nazvao me je i pitao: „Što ću sada?“ Nije bilo drugog rješenja nego skinuti kotače i čekati neki drugi automobil, koji bi ga odvezao natrag u Yendi. Ondje je trebao pronaći polovnu gumu koja bi odgovarala našem automobilu, jer u Yendiju nema novih guma. Tek se sutradan vratio kući.

Utopljeni u kiši

Selo Kandin nalazi se desetak kilometara od Misije Tatale. Jednom zgodom predstavnici katoličke zajednice organizirali su susret s poglavicom i njegovim vijećem.

U Tataleu je sijalo sunce i uputio sam se u dogovoren vrijeme, da bih stigao na vrijeme. Na putu sam susreo predsjednika pastoralnog vijeća gospodina Godwina i pozvao sam ga da mi se pridruži. Kad smo bili negdje na pola puta, nebo se zacrnilo i započela je snažna kiša, pravi prolom oblaka. Gotovo se

ništa nije vidjelo. Znali smo da ne možemo prijeći rijeku, pa smo se zaustavili u selu Bukpale i pitali kojim putem možemo do sela Kandin. Pokazali su nam put i sve je bilo u redu dok nismo stigli do lokve pune vode. Dodao sam gas i malo je falilo da prijedemo lokvu. Međutim prvi kotači bili su vani, ali zadnji su ostali u lokvi. U pokušaju da se izvučemo, još smo više zaglavili. Morali smo potražiti pomoć, pa smo krenuli prema selu koje je bilo udaljeno dva kilometra od nas. Došlo je nekoliko mladića, ali bilo ih je premalo. Veoma su se trudili i željeli pomoći i bilo mi ih je vrlo žao, jer bili su do kože mokri i uprljani. Nekoliko kilometara dalje cijelo je područje bilo pod vodom. Ni traga od ceste ili puta.

Nisam imao izbora. Nazad nisam mogao, a naprijed je bilo opasno. Čekali smo dva sata dok je kiša prestala, a voda se barem malo spustila. Morao sam kako dodati gas i izbjegavati drveće. Uspjeli smo!

Ipak, nije to bio kraj priče, jer kad smo izišli na „glavni put“, nismo mogli nastaviti prema selu Kandin. Šest električnih stupova ležalo je na putu. Silina vjetra i mokra zemlja učinili su svoje. Pokušali smo ih obavijestiti da ne možemo doći, ali mobilne mreže toliko su slabe da nas ništa nisu razumjeli i nismo uspjeli uspostaviti vezu. Bezuspješno su nas čekali, a mi smo morali drugim putem nazad u Tatale. Tako nam je prošao cijeli dan. Ništa od posla, ali imali smo barem jedno iskustvo više.

Akcija MIVA

Dragi prijatelji, opisao sam vam samo nekoliko situacija u kojima se mi misionari svakodnevno nalazimo. Izrazito nam je teško djelovati u svojim misijama ako nemamo prikladan auto. Neizmjerno sam zahvalan svima koji su se dosada uključili u Akciju MIVA. Bez vaše pomoći danas ne bismo imali automobil, koji nam je neophoran za naše misijsko djelovanje. Od srca vam svima zahvaljujem i pozdravljam vas iz Misije Tatale.

AKCIJA MIVA "Moj dar slavi Boga za sve sretno prijeđene kilometre"

MIVA već 91 godinu pomaže u borbi protiv nepismenosti, siromaštva, bolesti, gladi i žedi

MIVA je međunarodna humanitarna akcija kojom spašavamo živote, vraćamo zdravlje bolesnima, siromaš-

noj djeci omogućujemo pristup obrazovanju, građimo škole, crkve i bolnice. Misionari navješćuju Isusa onima koji još nisu čuli za njega.

AKCIJA MIVA im u tome pomaže na različite načine.

Postanite prijatelj Akcije MIVA!

Desetak tisuća prijevoznih sredstava, među njima automobili, kamioni, traktori, pa i konji i magarci – sve to su plodovi Akcije MIVA (Misijska vozila) u kojoj se već 91 godinu prikupljaju sredstva za kupnju vozila za misionare diljem svijeta.

Kupnja misijskih vozila posredstvom Akcije MIVA ovisi o dobroti

ljudi koji razumiju važnost vozila za život svakog čovjeka, posebno u dalekim misijskim krajevima gdje djeluju naši misionari.

Vozilo koje posjeduje misionar koristi se za sve, baš za sve – ponekada i kao rađaonica, jer je jedino vozilo za desetke, pa i stotine tisuća ljudi.

MIVA Hrvatska i MIVA Bosna i Hercegovina pomogle su nabaviti: 21 automobil, traktor, 34 bicikla, 15 tricikala i sedam motocikala. Kupljena vozila dana su hrvatskim misionarima u Ekvadoru, Zambiji, Rusiji, Beninu, DR Kongu, Keniji, Salomonskim Otocima, Tanzaniji, Haitiju, Gani, Ruandi, Islandu i Boliviji.

U 2017./2018. godini kupili smo:

Misionar	Država	Vozilo	Iznos
fra Ivica Vrbić	Bolivija	terenski automobil	49.200 USD
s. Celestina Gavrić	Island	terenski automobil (uz druge donatore)	4.500 EUR
sestre Franjevke	DR Kongo	terenski automobil	29.700 EUR
don Ante Batarello	Tanzanija	terenski automobil	23.500 EUR
s. Jacinta Petrović	Benin	terenski automobil	37.500 EUR

Imamo već nove molbe misionara koji trebaju našu pomoć

S. Lenka Čović, 34 godine misionarka u Ekvadoru

Don Boris Dabo, 35 godina misionar u Zambiji

Uključite se u Akciju MIVA! Zajedno pomozimo našim misionarima!

 KONGO
– s. Blaženka Barun

Ujedinjeni u molitvama

Dragi dobročinitelji, prijatelji misija i čitatelji Radosne vijesti! Na jednak smo način misionari koji smo u „dalekom“ svijetu i vi koji ste u domovini, u svojim obiteljima i na svojim radnim mjestima. Crkva je u svojoj biti misijska – kao što smo svi Crkva, tako smo i svi misionari. Zaista ne mogu zamisliti svoj dugogodišnji život u misijama bez te duhovne sveze i snage koja se iz nje rađa. Kada pogledam unatrag sve što sam proživjela, svaki dan sve jasnije primjećujem Božju ljubav i brigu, koja djeluje u nama i po nama. Crkva i misije su jedno.

N a početku svojeg pontifikata papa Benedikt XVI. molio je Gospodina da mu ne da mira pred hitnim navještenjem evanđelja. „Misijska služba Crkve ostaje prva služba koju Crkva duguje svijetu“ – rekao je tada Benedikt XVI. Sveti Ivan Pavao II. rekao je: „Isuse, ti si dar kojega trebam prenijeti drugima“, a prvi dokument pape Franje, Radost evanđelja, pečat je misijskog djelovanja Crkve. Što bismo mi bez općinstva svetih? Svjesne smo da je naša misija djelo cijele Crkve i zbog toga smo zahvalne! Različiti su načini širenja evanđelja, ali svima je zajednička ljubav, koja je duša misija. Crkva nam to zorno prikazuje uzdižući svetu Tereziju od Djeteta Isusa, klauzurnu redovnicu, za zaštitnicu i uzor misija, zajedno sa svetim Franjom Ksaverskim, koji je bio velik putnik.

Susret u Kloštru Ivaniću

Početkom 80-ih godina posjetila sam naše sestre u Kloštru Ivaniću. Sestra Klara Turalija, koju sam poznавала više od deset godina, željela mi je pokazati nešto dragocjeno u Kloštru Ivaniću i dovela me je u Karmel svete Male Terezije. Bio je to moj prvi kontakt sa sestrama karmeličankama. Ne mogu dovoljno izraziti koliko me toplo dočekala majka Karmela kad me sestra Klara predstavila kao misionarku. Pozvala je cijelu zajednicu, a bila je poprilično brojna. Sve su sestre zračile jednom posebnom radošću i govorile kao da su i one same već bile u misijama. Taj je misijski duh specifičnost karmela. Sjećam se kako mi je majka Karmela tada rekla: „Tvoja misija je odsada i naša misija.“ Zahvaljujući sestrama što su me primile, zahvalila sam i sestri Klari. Bilo je izrazito lijepo vidjeti kako dvije različite karizme mogu imati takav srdačan odnos. Svaki put kad bih došla u domovinu, posjetila bih i sestre karmeličanke.

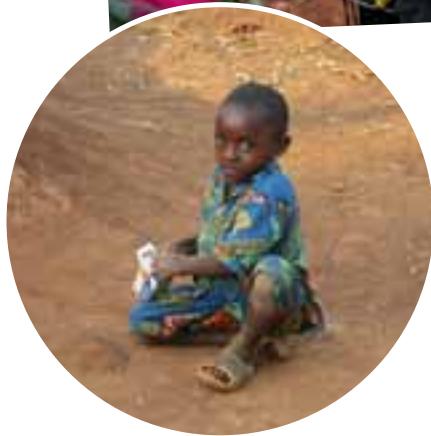
Različite karizme, a isti Duh

Sestre karmeličanke krajem osamdesetih godina otvorile su novi samostan u Šarengradu, kod Vukovara. One su proživjele dramu Vukovara i duboko su suošćeale s nama, koje smo i same prolazile dramu u Bukavuu 1996. godine. Naš grad

je tada jednako patio kao i Vukovar u Domovinskom ratu. Kad sam 1998. godine u Zagrebu posjetila jednu obitelj iz Vukovara, rekli su mi: „One tvoje časne iz Šarengrada, žive su. Otišle su s narodom, evo ih u Remetama.“ Nikada neću zaboraviti naš susret. Zajedno smo zahvaljivale Bogu što smo ostale žive i što smo se mogle ponovno susresti. Tad je majka Karmela dvjema sestrama novakinjama, koje me nisu poznavale, govorila o našem duhovnom prijateljstvu. A jedna je od njih dvjeh odjednom rekla: „To je moja sestra Blaženka.“ Majka Karmela joj je, malo iznenadeno, nekoliko puta rekla: „Sestro Ljilja, sestro Ljilja...“

Odjednom me pogledala sa suzama u očima. „Jesi li ti ona mala

Ljilja iz Sente?" upitala sam ju. Ona mi je odgovorila: „Jesam!“ Sjetila sam se da sam krajem osamdesetih godina dobila pismo znatiželjnih prvaša koji su mi postavili mnoga pitanja. Poslali su mi i sliku sa svojim svećenikom dok su stavljali ukrase na božićno drvce. Njihov svećenik ih je odgajao u misijskom duhu i dao im naše adrese. Naše je dopisivanje trajalo poprilično dugo,

a u svim pismima djevojčica Ljilja bila je „duša“ te skupine djece. Malena Ljilja postala je sestra Ljilja, a danas je časna majka u Karmelu svetog Josipa u Đakovačkoj Breznici. Tu lijepu vijest javila mi njezina zajednica 2013. godine: „Naša i vaša sestra Ljilja na kapitulu molitve i rada izabrana je za majku naše zajednice. Preporučamo ju u Vaše molitve.“ Sestra Ljilja je s ljudavlju, zajedno sa svojim sestrama, nastavila ono što je majka Karmela započela.

Dugogodišnje prijateljstvo

Zahvalna sam dragim sestrama za sve njihove molitve. Sestra Ljilja mi je u jednom pismu napisala: „Zahvalna sam Bogu koji te je stavio na moj životni put.“ Koliko smo tek zahvalne Bogu mi sestre u misijama što je sestre karmeličanke sta-

vio na naš životni put. Željela bih navesti dva konkretna primjera.

Kad je naš grad Bukavu u listopadu 1996. godine mjesecima bio prepun vojnika i oružja, kretanje je bilo izrazito rizično. Sestra Mirjam i ja krenule smo u grad i uputile se prema pošti. Dobila sam pismo majke Karme, a sestra Mirjam mi je rekla: „A zato si ti tako jaka i Bog nas čuva!“ Zaista smo osjećale sigurnost i zbog toga smo zahvaljivale Bogu i sestrama koje su za nas molile.

Zajedno u molitvama

U siječnju ove godine, zbog sljepoće lijevog oka, morala sam iznenada oputovati u Europu. Tad mi je sestra Mirabilis rekla: „Molim te, obrati se tvojim i našim sestrama karmeličankama i reci im da mole za nas.“ Situacija je u DR Kongu takva da nakon 22 godine trenutno nema frontalnog rata. Ipak, u zemlji još uvijek vlada nemir i stradavaju nedužni. Početkom ove godine naš nadbiskup Maroy uputio nam je poticajne riječi: „Uzmimo u ruke svoje oružje – molitvu!“

Svaka molitva i žrtva, pa i ona najmanja, puno nam znači, pogotovo molitve onih najmanjih i najslabijih – djece, staraca i bolesnika. Zahvalni smo svima koji mole za nas i pomažu nam na bilo koji način. Nosimo vas u svojim srcima i molitvama.

**S. IVANČICA FULIR
DRUŽBA MARIJINIH SESTARA ČUDOTVORNE MEDALJICE**

Čudotvorna medaljica u dalekoj Ukrajini

Sestra Ivančica Fulir pripada Družbi Marijinih sestara Čudotvorne medaljice. Rođena je 2. studenoga 1984. godine u Zagrebu, a zavjeće je položila 10. travnja 2016. u Zagrebu. U listopadu 2016. godine primila je svoj misijski križ i zaputila se u Ukrajinu.

? Što ste očekivali, a što doživjeli u Ukrajini?

! U ovo smo kratko vrijeme po-malo upoznale narod, a i on nas. Dosta smo se zbližili i stekli povjere-nje te ono postaje uzajamna ljubav. To nas veseli, a i dokazuje nam da smo na pravom putu.

Prema iskustvu kratka misijskog dje-lovanja u Beninu, naučila sam ništa ne očekivati, što se pokazalo kao dobar pristup. Ukrajina je zemlja koja strašno pati, koja je izranjavana posljedicama komunističkog režima, koji je bio puno rigorozniji nego kod nas. Crkve i samostani su zatvarani, svećenici i redovnice ubijani ili slani u Sibir, a posljedice takvih postupaka osjećaju se do današnjih dana. Mnogo je crkava i uništeno, tako da Cr-kva u Ukrajini predstavlja jedno veli-

ko gradilište, u materijalnom smislu, ali i u duhovnome. Veoma nas radu-je kad se javljaju domaća duhovna zvanja, jer tako Crkva postaje mlada i živa, a time i privlačna drugima.

? Na kojem području djelujete?

! Sa sestrom Slovenkom djel-u-jem u selu Turi Remeti, u ko-jem živi 3500 stanovnika. Zaduže-ne smo i za Župu Onokivtsi, 40-ak kilometara udaljenu od nas, koja se nalazi u predgrađu grada Užgoroda, tako da se uglavnom nalazimo na toj relaciji. Međutim vrlo se brzo pro-čulo da dolazimo ljudima u kuće, brinemo o bolesnicima – pogotovo umirućima – i pripremamo ih za sa-kramente, tako da su nas ljudi počeli pozivati i u okolna sela, što je proši-riло naš djelokrug za kojih 120 km,

što je dokaz koliko smo potrebni, a to nas također raduje.

? Kako vršite svoje misijsko poslanje?

! Ljudi se obraćaju, željni su Boga. Vrlo su brzo shvatili tko smo i što radimo, pa nas zovu kada god čuju da smo u blizini. Prije otprilike tri tjedna naša nas je župljanka upitala bismo li htjeli ići k bolesno-mu svekru jednog njezina prijatelja u susjedno selo, 30-ak kilometara udaljeno od našega. Ondje smo za-tekle šokantno stanje: čovjek od 55 godina u padu je slomio kralježnicu te postao nepokretan, a u kući su svi alkoholičari, uključujući i njegovu ženu. On nije bio okupan tri mje-seca, tako da su po njemu plazile muhe i drugi kukci, a on je iz kre-va-ta vikao da čeka da umre, jer su mu

tako rekli u bolnici kada nije mogao platiti operaciju. To, naravno, nije bila istina, jer je riječ o mlađu čovjeku, koji bi mogao još dugo živjeti, samo da mu se pruži osnovna njega: da ga se okupa, redovito promijeni kateter da ne dobije sepsu i slično. Naše smo dobra liječnika, katolička, koji je pristao dolaziti k njemu s nama kada god treba i zbrinuti ga medicinski, što mi još ne možemo, dok smo mu mi dale osnovnu njegu i pažnju te počele s njim vježbat. On je u vrlo kratku vremenu počeo micati rukama i nogama, što prije nije mogao, a što također znači da povreda nije bila toliko trajna koliko su ga uvjerili da jest, nego mu je trebalo malo Božje ljubavi i pažnje.

Po čemu su misije u Ukrajini specifične?

Dio Ukrajine trenutno je u ratu s Rusijom, s čime mi u Hrvatskoj možemo suošjećati. Ukrajina je, doduše, puno veća zemlja od Hrvatske i ratne posljedice nisu toliko vidljive u svakodnevici, no Ukrajina se svejedno nalazi u veliku materijalnom i duhovnom siromaštvu. Primjerice, mi nismo onomu nepokretnom čovjeku mogle platiti operaciju, ali smo se mogle lijepo odnositi prema njemu. Ljudskost u kojoj čovjek pomaže čovjeku jest kvaliteta koja se u Ukrajini najviše izgubila u doba režima te je to ogromno područje na kojem se treba raditi. Veselimo se što možemo i fizički i duhovno pomoći drugima kako god možemo, zalijeći tjelesne rane i duhovno pripomoći razgovorom, blagoslovom kuće i ispovijedi u suradnji sa svećenikom koji dolazi nakon nas. Iznimno nas raduje kad se netko, tko 20-30 godina nije bio u crkvi, ispovijedi i kada svećenik počne redovito dolaziti i davati mu pričest.

Biti blizu ljudima

Kakva je situacija s duhovnim zvanjima?

Duhovnih zvanja nema dovoljno. Mi smo počele djelovati u selu gdje postoje i rimokatolička i grkokatolička crkva, no prva sljedeća rimokatolička crkva nalazi se na 10, odnosno 30 km udaljenosti, a nakon toga nema crkve sljede-

čih 100-200 km. To zasigurno otežava posao, no odlučile smo posjećivati okolna sela onako kako najbolje znamo i umijemo. Povremeno ih obilazimo i ponekad pronađemo kataloge, ali nam je u svemu tome važno da ljudi shvate da smo blizu i da jednom-dvaput mjesечно mogu sami doći k nama na sv. misu, razgovor ili pouku – što i čine.

Što biste poručili Hrvatima kojima je duhovnost mnogo dostupnija?

Poručila bih vam da ostanete vjerni. Misionarstvo je naš poziv, put kojim nas Bog vodi, no sami to ne možemo, jer za misije moramo imati snažno zalede, vjernu Crkvu u Hrvata, koja će nas pratiti na sve moguće načine: molitvom, radom i materijalno. Trebamo vas uza se, bez vas ne ide!

Kako Hrvati mogu biti misionari u svojoj domovini?

Najprije molitvom, ona nam je iznimno važna. U misijama ulazimo u razne zmode i nezgodne – ponekad smiješne, ponekad vrlo opasne. Tada ostajemo sami s Bogom i molitve postaju presudne. Možete nam pomoći tako da se uključite ili pokrenete misijske aktivnosti u svojoj župi ili gradu. Ako ste u mogućnosti, možete i materijalno pomoći, da bismo tu pomoći mogli iskoristiti na terenu i nekim ljudima biti prva ruka spaša.

Znak s neba

Nedavno je blagoslovljena vaša nova kuća, tj. samostan?

Na sam dan godišnjice smrti naše voljene misionarke s. Natalije Bešlić, 1. lipnja biskup Antal Majnik, uz prisutnost grkokatoličkog biskupa Milana Šašika, generala lazarista o. Tomaža Mavrića i predsjednika svjetskog udruženja Čudotvorne medaljice o. Carla Pićera posvećena je naša kapela i blagoslovljena naš samostan. Tom prigodom stiglo je i vodstvo naše družbe,

na čelu s časnom majkom i provincijalkama iz Hrvatske i Slovenije; srcu je bilo drago sve ih vidjeti. Datum blagoslova nije planiran i određen s naše strane. Meni je to jedan znak s neba da me s. Natalija, koja mi je i predala svoj misijski križ, budnim okom prati i blagoslivlje. Ljudi su danima po selu prepričavali taj događaj, a mnogi su osjetili Božju prisutnost. Osim naših vjernika iznenadio nas je broj grkokatolika i pravoslavnih vjernika koji su došli na euharistijsko slavlje. No misijska se realnost nakon dva dana slavlja nastavila. Tako da predaha nije bilo. Idemo dalje naprijed u našim započetim aktivnostima – obilascima po kućama, ljetnim programima za djece, molitvenim susretima.

Je li vam teško pao odlazak iz Hrvatske, gdje ste također bili potrebni?

Biti misionar jest Božji poziv, pa nije na nama da razmišljamo kamo bismo trebalići ići; on treba odrediti i odlučivati, a ovog se puta odlučio za Ukrajinu. Mi smo ondje sretni, iako, naravno, ima i teških trenutaka, no treba prihvati životne križeve i ići radosno dalje. U domovini znamo sami sebi prigovarati, no Hrvatska je dobra i vjerna zemlja. Drago mi je što mogu reći da su naše crkve pune i što radnim danom dođe više ljudi na misu nego u nedjelju u mojoj Ukrajini. Stoga trebamo još ovdje puno raditi, zasukati rukave. Domovina uvijek ima posebno mjesto u srcu, no ono se malo raširilo, pa se u njemu nalaze i Benin i Ukrajina.

Razgovarala: Ines Sosa Meštrović

Da svećenici koji doživljavaju umor i osamljenost u svojem pastoralnom djelovanju nađu pomoć i utjehu u svojoj prisutnosti s Gospodinom i u prijateljstvu svoje braće svećenika.

Nedavno me jedan prijatelj svećenik, koji je tek postao župnik, pitao: "Jesi li se ikada osjetio usamljenim? Kako se nosiš s time?" Rekoh mu: "O da, jesam. Bilo je gadno, ali prošlo je." Mislim da većina svećenika to prođe u nekom trenutku života. Živiš i odrasteš među članovima svoje obitelji, upoznaš prijatelje i ljude u školi, zatim na fakultetu, pa kao svećenik. Cijeli si život okružen ljudima. No onda dove vrijeme kada treba samostalno voditi župu i započne samostalan život. Kada prođe prvotno oduševljenje i ono splasne, tada čovjek ima vremena razmišljati o svojem pozivu, životu, Bogu... Imaš i dalje obitelj, prijatelje i župljane koji mole za tebe, ali nisu više s tobom svakog trena i dana. Tad se počinje osjećati ta usamljenost. Čak i svakodnevne pastoralne obvezе i molitva više ne ispunjavaju dušu kao što je to bilo prije.

Naš Gospodin Isus je pošao u pustinju na 40 dana. Danas čovjek, pa i svećenik, kao da to želi izbjegći u svojem životu, pa nas možda zato Bog sam šalje u tu jednu pustinju, tj. osamljenost. Ne mislim da je to ne-

što loše za svećenika, mada zna biti bolno. Mogli bismo se sjetiti riječi iz Psalma 37: "Prepusti Gospodinu putove svoje u njega se uzdaj i on će sve voditi."

Dakle osamljenost, udaljenost od ljudi i svijeta, može nas potaknuti da se više posvetimo Bogu i njemu predamo sebe. Dobri Bog kao da nas želi provesti kroz čistilište već ovdje na zemlji da bi nas oslobođio od prolaznoga i privezao za neprolazno, za Vječno i za sebe. Osamljenost upravo tada postaje dobra prigoda da se to vrijeme posveti motrenju Boga. Ono tako može postati jedna velika snaga koja nas gura da još više tražimo Boga, jer duša za njim vapi. Vapi da ne bude usamljena. Tada kolege svećenici koji su to prošli mogu biti od velike pomoći i na korist osamljenoj duši, jer ju znaju duhovno voditi, tješiti i objasniti koje milosti Bog daje u tim trenutcima. O tom su prekrasno govorili i pisali svetci, kao npr. sv. Ivan od Kriza, sv. Terezija Avilska i mnogi drugi.

Čini se da oni koji se uistinu žele dati svetom služenju Bogu i Crkvi, budu vođeni "čudnim putevi-

ma Božjim", koji su nam ponekada neshvatljivi, ali su pravedni i dobri putevi. To će itekako nadalje biti od koristi da svećenik u evangelizaciji zna razumjeti one koji traže pomoć. Vidimo često ljudi oko sebe koji su tužni, osamljeni, izgubljeni te svećeniku upravo vlastito iskustvo pomaže da drugima bude utjeha i da ih vode u nebo. Osamljenost je jedan od križeva, a križ ne smijemo odbacivati, nego ga, kako nas uči Gospodin, svakodnevno prihvataći, nositi i u njemu pronaći savršenu ljubav Kristovu.

Molitva Gospi za svećenike

Moli za svećenike,
tvoje osobite sinove.
Ojačaj im vjeru
i ljubav prema Isusu
u Presvetom
Oltarskom Sakramentu,
da mu se mogu obratiti
za milost koju potrebuju
da vjerno žive svoj poziv.
Donesi olakšanje, utjehu i hrabrost
onima koji trpe pod težinom križa.
Podaj im ljubav svojeg Sina
i gorljivost za čast i slavu Božju
te za spasenje duša. Amen.

Piše vlc. Ivan Faletar,
ravnatelj PMD-a
Sisačke biskupije

NOVIGRAD NA DOBRI

Održan 30. susret misionara

Susret misionara Crkve u Hrvata započeo je 30. lipnja misnim slavljem u župi Uznesenja Blažene Djevice Marije, u Novigradu na Dobri. Domaćin ovogodišnjeg okupljanja hrvatskih misionara bila je Zagrebačka nadbiskupija, a program se održavao do 4. srpnja. Na susretu je sudjelovalo 18 misionara i misionarki iz 11 zemalja – don Ivan Stojanović (Gana), o. Tomislav Mesić (Tanzanija), fra Ivica Perić (Ruanda), o. Milan Knežović (Brazil), don Velimir Tomić (Tanzanija), s. Ana Marija Maleš (Nigerija), s. Mirjam Filipović (Haiti), s. Jacinta Petrović (Benin), s. Fides Babić (Čile), s. Agnezija Bilić (Ruanda), s. Blaženka Barun (DR Kongo), s. Mirjam Bubnić (Rusija), s. Lenka Čović (Ekvador), don Danko Litrića (Ruanda), s. Klementina Banović (Ekvador), s. Beatrica Krstačić (Brazil). Uz njih je bila i s. Liss Mata Soto iz Ekvadora i vlač. Martin Chognika iz Benina, zajedno s nacionalni i nad/biskupijski ravnatelji, te djelatnici ureda Papinskih misijskih djela. Susret je počeo okupljanjem i radnim sastankom, a uslijedila je misa koju je predvodio nacionalni ravnatelj PMD-a BiH, mons. Luka Tunjić. „Katolička Crkva u Africi vodi 1298 bolnica, 5256 ambulanti, 229 centara za liječenje gube, 632 staračka doma, 1728 bračnih savjetovališta, 1398 jaslica, 2099 vrtića, 14.711 predškola, 48.673 osnovne škole... Uz to, Katolička Crkva u Africi brine za 1.444.069 vrtičke djece, 21.713.116 osnovnoškolaca, 83.298 srednjoškolaca i 177.395 studenata“, prenio je mons. Tunjić informacije agencije Fides. Drugoga dana susreta, misionari i misinarke su pohodili su župe karlovačkog kraja: Karlovac – Banija, Karlovac – Hrnetić, Karlovac – Srce Isusovo, Karlovac – Švarča, Karlovac – Kamensko, Karlovac – Presveto Trostvo, Mahično, Rečica, Župa bl. Alojzije Stepinac –

Duga Resa, Župa sv. Petra – Duga Resa, Ozalj, Novigrad na Dobri, Draganić i Krašić. Misionari su s ravnateljima PMD-a predvodili misna slavlja i propovijedali. Zajedno s misionarkama, svjedočili su o svojem djelovanju u misijama – pronošenju evanđelja među one koje Isusa ne poznaju i brojnim humanim i socijalnim projektima koji ljudima omogućuju sigurniju egzistenciju i budućnost. Nakon pohoda župama, uslijedio je pohod starom gradu Dubovcu, a zatim i svečano misno slavlje u nacionalnom svetištu Sv. Josipa. Trećeg dana susreta misionara, program je nastavljen misnim slavljem u župi sv. Nikole u Jastrebarskom. Misu je predvodio zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško u zajedništvu s misionarima i nad/biskupijskim ravnateljima PMD-a iz Hrvatske i BiH. U propovijedi se biskup Šaško na osobit način osvrnuo na djelovanje misionara upućujući ljude na Isusa. „Misionari pokazuju spremnost i ljubav prema nasljedovanju Isusa, unatoč dvojbama i nesigurnostima. Ali kršćani i jesu ljudi koji žive nesigurnost, pouzdajući se u Kristu“, rekao je biskup. Zahvalio je svim misionarima na prihvatanju svojeg poslanja kroz koje svjedoče Božju ljubav bez traženja bilo kakvih ljudskih povlastica. Program četvrtog dana, bio je u

značku hodočašća, koje je započelo u župi Presvetog Trojstva u Krašiću, rodnoj župi bl. Alojzija Stepinca. Zatim su se uputili u susjedni Pribić, gdje ih je krijevački vladika Nikola Kekić upoznao s tamošnjom grkokatoličkom zajednicom, te ih proveo kroz povijest žumberačkog kraja. Mons. Kekić je predvodio bogoslužje u kapeli Sv. Ilike na Svetoj Geri, zajedno s grkokatoličkim i rimokatoličkim svećenicima. Na kraju bogoslužja je izrazio radost što su se misionari bolje upoznali s grkokatoličkom liturgijom te im zahvalio na neumornom navijestanju radosne vijesti u misijskim zemljama. U Sošicama su obišli etnografski muzej bazilijanki. Posljednja točka hodočašća bio je posjet obližnjoj Jazovki, gdje je ravnatelj PMD-a Zagrebačke nadbiskupije, mons. Juraj Jerneić govorio o povijesti toga mesta stradanja. Susret je završio idućeg dana, zajedničkom svetom misom.

Da sam ja misionar

Papinska misijska djela, povodom obljetnice 175. godine osnivanja Djela svetog Djetinjstva, organizirala su akciju pod nazivom *Da sam ja misionar*. U akciji su sudjelovala djeca iz Hrvatske i BiH, kao i dječji časopis *Mali koncil – Mak*. Djeca i mladi su pisali pisma misionarima, koja su im bila predana na ovogodišnjem susretu.

Tijekom svog studijskog putovanja u Zadar, članovi *Udruge katoličkih studenata Emaus* odlučili su se uključiti u akciju i napisati pisma misionarima. Odlučili su se na korak više, pa su tako organizirali zajedničku humanitarnu akciju u kojoj su, 24. svibnja u Centru za mlade, svojim ručnim radom izradivali omotnice.

Na 47. Danu mladih Vrhbosanske nadbiskupije u štandu Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih „Ivan Pavao II.“ mladi su mogli uzeti ručni rad koverte, uz napisanu adresu na kojoj mogu poslati

svoje pismo, i ostaviti svoj dobrovoljni prilog za pomoć misionarima.

Cilj ove akcije bio je potaknuti mlade da napisu pismo misionarima, što će na jedan način biti i znak naše zahvalnosti za njihovo žrtvovanje, kao potpora i poticaj da nastave u svom radu.

„Iako pomalo uplašeni zbog važnosti i veličine tog zadatka, ipak smo se rado odazvali na ovu akciju. Pisanjem osobnog pisma misionarima i pravljenjem kuverti na humanitarnoj volonterskoj akciji željeli smo izraziti našu zahvalnost i potaknuti misionare

na daljni trud i rad“ – rekle su članice udruge Emaus, Nikolina Marković i Anamarija Matijević.

„Na list papira trebali smo staviti sve one osjećaje i razmišljanja koja se javljaju u nama. Zvuči nestvarno... Zar postoje riječi koje bi mogle opisati toliku zahvalnost i uliti nadu osobama poput misionara. Što im mi, tako maleni i obični ljudi, na putu svoga odrastanja i sazrijevanja možemo poručiti? Ta pitanja provlačila su se kroz naše glave, a pogledom smo tražili odgovore jedni u drugima. Ipak, pustili smo da nas vodi srce, a ne

razum i u taj mali list papiro utisnuli najdublje osjećaje. Svatko od nas, obogatio je pismo notom svoje osobnosti. Zbog toga mislimo kako svako od tih pisma, iako je proputovalo pola svijeta, ipak nosi nemjerljivu vrijednost. Htjeli smo svojoj braći i sestrama u misijama dati do znanja kako na tom svom trnovitom putu nisu sami. Oni znaju kako ih Bog prati i blagoslovija njihov trud, ali želimo im reći: „I ja sam tu. Nisi sam. S Vama smo u mislima i molitvama“ Za nas je to bilo jedno prelijepo iskustvo“.

Stipica Lešić

RIM

Održana Opća skupština Papinskih misijskih djela

Urimu je od 28. svibnja do 2. lipnja 2018. održana Opća skupština Papinskih misijskih djela, na kojoj su sudjelovali ravnatelji PMD-a iz cijelog svijeta. Hrvatsku je predstavljao nacionalni ravnatelj vlč. Antun Štefan, a Bosnu i Hercegovinu nacionalni ravnatelj mons. Luka Tunjić. Glavna tema prva dva

dana skupštine bila je naslovljena *S mladima naviještajmo evanđelje svima.*

Na samom početku je kardinal Fernando Filoni, prefekt Kongregacije za evangelizaciju naroda, uputio pozdravni govor svim sudionicima skupštine, nakon čega se okupljenima obratio novi glavni

ravnatelj PMD-a, nadbiskup Giampietro Dal Toso. Dr. Yolanda Valero održala je predavanje o temi *Mladi, izvor misija*, a dr. Jésus Colina predavanje *Evangelizacija i digitalni svijet*. Na kraju prva dva dana skupštine sudionici su imali prigodu razmjenjivati svoja promišljanja i iskustva. Drugi dio opće skupštine započeo je u srijedu, promišljanjem o temi *Izvanredni misijski mjesec*, kojeg je Papa nudio za listopad 2019. U poslijepodnevnim satima sudionicima su se obratili o. Ted Nowak, glavni tajnik Djela za širenje vjere, i o. Fernando Domingues, glavni tajnik Djela svetog Petra apostola, koji su podnijeli izvješća za proteklu godinu. U četvrtak su svoja godišnja izvješća predstavili sestra Roberta Tremarelli, nova glavna tajnica Djela svetog Djetinjstva, i otac Fabrizio Meroni, glavni tajnik papinskoga misijskog djela Misija zajednica.

U petak su se svi sudionici opći skupštine susreli sa Svetim Ocem, koji ih je primio u posebnu audijenciju. Susret je završen u subotu 2. lipnja u poslijepodnevnim satima.

DONJI MIHOLJAC

Posjet misionarke iz Brazila

Misijska skupina Župe svetog Mihaila arkandela iz Donjeg Miholjca ugostila je 19. lipnja sestruru Beatricu Krstačić, redovnicu Milosrdnih sestara Svetog križa, koja već 40 godina djeluje kao misionarka u brazilskom gradu Simões Filhu. Na početku susreta prisutnima se obratio donjomiholjački župnik i dekan prečasni Josip Antolović. Uza župljane i pastoralne suradnike na susretu su bili prisutni i sestra Helena Šajbl,

provincijska savjetnica, i monsinjor Vlado Škrinjarić, župnik u Podravskoj Moslavini.

Sestra Beatrica je uz pomoć fotografija predstavila rad katoličke misije u Brazilu. „Naš je život predanje Bogu i bližnjemu. Potreba vremena jest volja Božja: trebamo tražiti volju Božiju u vremenu i mjestu gdje jesmo, staviti se na put i ići ususret ljudima, onima koji imaju manje mogućnosti – to je naša misija“, rekla je sestra

Beatrica. Sestra Beatrica opisala je područje svojeg djelovanja – pastoral zatvorenika, rad s beškućnicima, rad s obiteljima koje žive u trošnim kućicama na gradskom smetlištu, rad sa starijim osobama, organizacija raznih tečajeva za mlaude. Sestra Beatrica je

naglasila da u današnje vrijeme postoji velika potreba za evngelizacijom Amazonije. Završila je riječima: „Bogu hvala za sve što je napravljeno s vaše i s naše strane. Ono što će trajno ostati jest duhovna stvarnost koju ondje izgrađujemo.“

Sonja Devčić

Učenici iz Bosanskog Grahova pomažu misijama

Zaista kažem vam, što god učiniste jednomo od ove moje najmanje braće, meni učiniste." (Mt 25, 45) Učenici osnovne škole iz Grahova, zajedno sa svojim vjeroučiteljem Mariom, nadahnuti i poučeni tom Isusovom

rečenicom organizirali su misijsku akciju. Cijelu školsku godinu, osobito u korizmeno vrijeme, nastojali su se odreći svojih dječjih radosti – čokoladica, bombona i sokova, te su na taj način prikupili novac koji su darovali

svojim vršnjacima u misijama. Na satovima vjeronauka učili su kako je važno biti zahvalan za sve što imaju, ali u isto vrijeme i razvijati suočećanje i solidarnost za svu djecu u misijskim zemljama. Mali misionari naučili su

da je potrebno i moliti za misije, da sva djeca imaju iste uvjete i da se svi ljudi spase po Isusu Kristu. Nadamo se da će i ta naša mala gesta odričanja iz ljubavi pridonijeti stvaranju takva svijeta.

Mario Grbavac

LOVNICA

Prvopričesnici Župe Lovnica darovali za misije

Na svetkovinu Presvetog Trojstva u Župi svetog Petra i Pavla u Lovnici, kod Žepča, bilo je posebno svečano. S velikom ljubavlju i otvorenih srca, uz pomoć časnih sestara Mirjane Ramljak i Ljilje Martić, koje su rodom iz te župe, proslavljen je euharistijsko slavlje i slavlje prve svete pričesti. Prvopričesnici su ponosno re-

citirali i svojom djetinjom radošću oduševljeno prvi put primili Isusa u presvetoj euharistiji. Posebno su bili ganuti njihovi roditelji i rodbina, kao i cijela župna zajednica. Da bi njihova radost bila još veća, četvero prvopričesnika – Damagaj Martić, Andrej Martić, Antonio Tadić i Tado Jurić – prikupili su za svoje vršnjake i vršnjakinje u misija-

ma 110 KM. Na svetkovinu Tijelova prvopričesnici su zajedno s ministrantima i ostalom župnom zajednicom sudjelovali u tijelovskoj procesiji. Obećali su

da će slijediti Isusa i biti aktivni u svojoj župi, a mjestariji ćemo ih u tome podržati i biti im primjer.

Vlč. Mako Lacić

SOBLINEC

Misionarski blagoslov iz Afrike

Povodom Dana Afrike, koji se u svijetu obilježava 25. svibnja, župni karitas Župe Bezgrešnog začeća BDM u Soblincu organizirao je 27. svibnja Afrički dan, posvećen misioniskom djelovanju misionara, kao i prikupljanju priloga za pomoć misionarima. Svetu misu u župnoj crkvi predvodio je don Ivan Stojanović, koji je prošle godine proslavio 25 godina misionskog djelovanja u Gani. Govorio je o blagoslovima, ali i o poteškoćama s kojima se susreće u svom misionskom djelovanju – problemi s pitkom vodom, glad, ne-

mogućnost školovanja i opasnosti života na ulici, jer mnoga djeca i obitelji osuđena su upravo na takav život. Don Stojanović je zahvalio svim dobročiniteljima, Papinskim misionskim djelima, kao i subrači salezijancima, na podršci i finansijskoj pomoći, bez koje ne bi mogao provoditi aktivnosti za pomoć stanovništvu misije. Na kraju je zamolio župljane da mole za misionare, da ustraju i budu strpljivi te da budu živi znak Božje ljubavi onima koji trpe.

Istog su dana, u 18 sati školarci OŠ-a Ivana Granđe iz Soblince dobili prili-

ku poslušati svjedočanstvo sestre Agnezije Bilić, misionarke u Ruandi, koja je bila misionarka i u Burundiju. Svoje izlaganje započela je molitvom Zdravo Marjo na jeziku kirundi, tradicionalnom jeziku Burundija. Školarci su postavljali pitanja i ostali iznenadeni činjenicom da djeca nemaju igračke i žive od jednog obroka dnevno. Sestra Agnezija potaknula je školarce na promišljanje o svim darovima kojima su blagosloveni, obitelji, mogućnosti pohađanja škole, hrani, svim mogućnostima za igru i zabavu, kao i brojnim drugim ra-

dostima, kojih često nismo ni svjesni. Po završetku izlaganja s. Agnezije školarci i animatorice iz zajednice mladih te nekoliko roditelja i članova karitasa nastavili su druženje i izradiovali afričke narukvice od papira. Bilo je to veselo druženje, tijekom kojeg je s. Agnezija odgovarala na brojna pitanja školaraca, a koji su s velikim zanimanjem slušali o radostima i poteškoćama u služenju potrebitima.

S brda i dola

Ovaj put nećemo uz Ganges i niz Ganges. Išao sam dakako i tam. I to mnogo puta. I svašta sam doživio. No, čujem da su se neki jako prepali tigrova i strašnih zmija načarki. Hajdemo stoga ovaj put malo u brda u pohode našem bratu Nikoli Biliću, koji je ove godine na blagdan Velike Gospe u svojoj šezdesetoj godini položio svoje – kako ih je on nazvao – „prve, jubilarne i zadnje“ redovničke zavjete. Sada on radi u Hazaribaghu. Ime toga mjesta je strašno. Znači: „Tisućitigrovac“. No, međutim, tigrovi su se odanle povukli u džungle. Nebo je plakalo i plakalo, kao da se nije moglo isplakati, kad smo prispjeli u Hazaribagh brat Lukan i ja. Prokisli odosmo do samostana časnih sestara, gdje je poglavica naša misionarka časna sestra Edigna. Već mnoge godine ona divno radi u ovdašnjoj državnoj bolnici.

Poslje svete mise lijepo nas je počastila, baš kao prava Priorka. To spominjem u slučaju da dodete „piknikovati“ u Hazaribagh, da znate barem kamo ćete se navratiti...

U Hazaribaghu Družba Isusova ima veliki kolegij: Novicijat i Treću probaciju. Kolegij je sagrađen na velikoj zapuštenoj plantaži kave. Neumornim radom naše braće sada je opet posvuda naokolo krasan vrt pun povrća.

S jedne strane priroda, s druge tišina

Izgledalo mi je kao da sam došao u raj. S jedne strane ljepota prirode, s druge strane sveta tišina redovničkog novicijata. Pa onda još nasmijano lice našeg brata Nikole, koji nas je nestrljivo čekao. On je rodom iz Vranjica kod Splita. Prije 40 godina odselio se u Australiju, u Freemantle, gdje su on i njegova obitelj bili svi ma uzor. Kćerka i sin stupili su mu u redovnički stalež. Kad mu je umrla plemenita žena, odluči i on da svoj život posveti za Isusa. I dobri Spasitelj ga je eto doveo u Bengalu. Brat je Nikola izučeni drvodjelac, pa će biti od velike pomoći ovdje u misijama. Ne trebam vam opisivati sreću i radost brata Nikole na dan njegovih prvih zavjeta. Od veselja je

plakao. Divni su putovi Božje providnosti. Pratila ona i nadalje dobrog brata!

Bilo je to donekle i naše „narodno“ slavlje, jer smo bili prisutni toga dana: o. Ehrlich, br. Lukan, č. sestra Edigna i ja. Nakon dugih godina smo se sastali, pa smo malo i „prodivili“ i po dalmatinsku, i po primorsku; i po slovensku.

No valjalo je brzo natrag u Boštonti. Posao čeka. Vratit će se preko Ranchia. Prvi dio puta do grada Hazaribagha bio je najgori. Od silnih je kiša čitav put jedna velika lokva. Nego, „Matu ti uvik sršća prati!“

Autobus ili traktor

Ovdje su nedavno kupili jedan traktor za oranje. Otkopčali su plug, prikopčali jedan mali „trolley“, pa kroz vodu i blato u Hazaribagh. Bio je sa mnom o. Ehrlich. Šteta što nisam fotografirao toga dana. Bili smo tako poprskani blatom da je pola grada izašlo da nas vidi. Baš je bio počeo rat u Koreji, pa su ljudi govorili: „Evo opet dolaze Amerikanci!“ Na putu nije bilo posebnih velikih nezgoda, osim što su nam rebra dobro smekšana i što smo dva puta gotovo pali pod traktor, jedanput se traktor skoro prevrnuo, i zamalo što ne pregazismo nekoliko koza i dva mala praščića...

**INDIJA
– o. Ante Gabrić**

Do Ranchia smo išli u autobusu, „prvi razred“. Ako vam reknem, da sam često mislio kako je lijepo bilo na traktoru, razumjet ćete kakav je to bio „prvi razred“.

U Ranehiu sam pohodio bogoslova Dionizija Birena Mondola iz Boštontija, za kojega je toliko žrtvovao moj dobri sumještanin i naš veliki dobročinitelj, gospodin L. Vistica. Dragi moj kume Luka, kako će biti velika Tvoja radost, kad ovaj Tvoj štićenik bude za nekoliko godina prikazao svetu misu za svoje roditelje i za Tebe, koji si mu pomogao do Božjeg oltara.

Iz Ranchia ću vlakom u Kalkutu. No, kako rekoh: „Matu uvik sriča prati!“ Po noći od 15. na 16. kolovoza Indiju je prodrmao jedan od najvećih potresa. Središte potresa bilo je gore na sjeveru u Assamu, gdje je neopisiva šteta, no i ostali dijelovi Indije osjetili su potres. Dosta je željezničkih mostova napuklo, linije se pokvarile, pa su mnogi odgodili svoja putovanja, dok ne dobiju bolje vijesti. No, ja sam morao ići. Trebat će, međutim, mnogo obilaziti. U Kalkutu ćemo stići sa šest sati zakašnjenja.

Puštanje vlakom

Vlak je skoro prazan. Ali stanica je puna ljudi, užurbanih i uznemirenih. Baš je to zgoda za lopove. I policija je uhvatila dvojicu upravo pred polazak vlaka. Uvukli se negdje u vagon. To je ljude još više preplasilo. Sa mnom je u odjelu neki trgovac, debeljko. Žmirka, kad govori. A go-

vori dosta. Možda i malo previše. Po svoj prilici je to od straha. Pregledao je sve prozore i vrata. Kako je dosta krađa na željeznicama, svi prozori imaju čvrste šipke. On je svaku šipku opipao i prodrmao. Onda je još zatvorio prozore i vrata. Iza toga je sjeo i počeo je puhati... kao kakav stroj. Vruće! A kako i neće biti vruće, kad je sve zatvoreno. Bilo je zbilja nesnosno. Rekoh tada ja njemu da volim više poginuti od ruke razbojnika, nego se ugušiti u ovoj sparini. Vlak je baš izlazio iz stanice. Dignem se i otvorim prozore. No u nezgodan čas. Vlak se naglo zaustavi. Netko je povukao signal za pomoć. Trgovac skoči i zatvori prozor. Dva su mu oka skoro iskočila. A dimije mu se od straha tresu.

„Eto, zar Vam nisam rekao? Lopovi su se opet pojavili!“

I imao je pravo. Netko je uhvatio još jednog „poštenjačinu“, koji nije mogao ni toliko čekati da se vlak malo udalji od stanice. Vojnička je policija za nekoliko minuta uhvatila lopova. Ali vlak je tu čekao još preko pola sata. Zašto, to mene ne pitajte. Možda su čekali da se moj debeljka suputnik malo smiri.

Bio sam prilično umoran, pa sam se mislio malo odmoriti. No, najprije se je trebalo dogovoriti, tko će bdjeti i čuvati stražu po noći. Kako sam dobar, dao sam njemu prednost! I on je drage volje preuzeo dužnost, jer se u mene, izgleda, nije previše pouzdavao.

Probudio sam se po noći sav uznojen, kao da sam bio u parnoj kuperli. Pogledam na prozor. Opet

je sve bilo zatvoreno. Onda sam mu rekao neka on sada pode spavati, a ja da ću bdjeti. Prozore sam, dakkako, odmah otvorio. Trgovcu je bilo hladno ... Kosa mu se ježila. No, to je po svoj prilici više od straha nego od studeni. Mislio sam si: ipak je dobro biti praznih džepova. Barem se čovjek ne treba bojati lopova ...

Već smo bili u ravnici, kad je svanulo. Počela je jaka vrućina. Ali prozor je bio sada otvoren. Pa čak i vrata. Dvanaest sati vožnje. Moj prijatelj je naručio čaj. Pita mene da li ću i ja piti. Rekoh mu da ja imam obaviti još svoje molitve (svetu misu) i da prije toga ne mogu ništa jesti.

„Pa ćete tako ostati sve do 12 sati?“

„Mala žrtvica iz ljubavi prema našem Raspetom Spasitelju!“

Gledao me zabezeknut. Nije toga mogao shvatiti. U svojoj vjeri o tome nije čuo.

Bilo je to jutro 18. kolovoza, dan svete Jelene, imendan moje drage sestre Jele i tolikih mojih milih dobročiniteljica. Za njih sam želio prikazati svetu misu kod Gospe Milosrđa Boitakhana, Kalkuta. Baš je bilo podne. Vrućina strašna. A i umoran sam malo. No, sretan i veseo da sam još na vrijeme stigao da odslužim svetu misu za sve dobre Jelene. Ipak, nije bilo samo za njih. Svih sam se vas, dragi moji dobročinitelji, sjetio. Dnevice ste vi u mojim mislima i srcu kod Božjega oltara. I dokle god moje srce bude kucalo, kucat će puno zahvalnosti za svu vašu ljubav i dobrotu.

Sv. Ivan Karlo Cornay (1809. – 1837.)

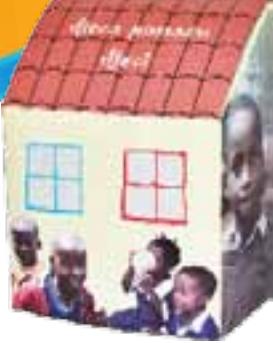
Ivan Karlo (Jean-Charles) Cornay rođen je 27. veljače 1809. godine u Loundunu, u Francuskoj. Njegovi roditelji Ivan i Franciska odgajali su ga u vjeri, zajedno s dvije njegove sestre. Studirao je na Kolegiju svetog Ljudevita u Saumuru, zatim kod isusovaca u Montmorillonu. Pamtili su ga kao ponizna i savjesna učenika, dobra i nježna srca. Ipak, svojim je pozivom iznenadio roditelje, osobito u trenutku kad je odlučio postati misionarom.

Naišao je na otpor i nerazumijevanje. Njegova prva borba bila je odgovoriti na Božji poziv, suprotstavljajući se mišljenju svojih roditelja, a pritom im ne uskratiti sinovsku ljubav. Majku je pokušao uvjeriti ovim riječima: „Pusti me samo da idem u Pariz. Imao bih barem tri godine razmišljanja i lakoće u prosuđivanju svojeg poziva. Imao bih sva sredstva da se za nj pripremam ako je autentičan.“

Nakon toga je kratko boravio u sjemeništu inozemnih misija u Parizu, za vrijeme Srpanjske revolucije 1830. Tad je sjemenište bilo pod nadzorom. U to je vrijeme napisao: „Jučer su ušli u naše sjemenište i postavili sedam ili osam plakata s natpisom: ‚Smrt Isusovcima iz Rue de Bacal!‘“ Njegov odlazak u misije dogodio se poprilično brzo, zbog toga što je trebao zamijeniti drugog misionara. Njegovo je odredište trebalo biti Seu-Tchouan, u Kini. Nakon šest mjeseci putovanja stigao je u Macao, a zatim u Tonkin, na prostoru današnjeg Vijetnama. Ondje su ga trebale dočekati dvije osobe, koje, nažalost, nikada nije vidio. Kako je vrijeme prolazilo, bilo je sve manje nade da će otići u Kinu. Tri godine kasnije, 26. travnja 1834. godine, monsinjor Havard ga je zaredio za svećenika, nakon jednog putovanja na Crvenom jezeru. Zbog progona se morao maskirati u Kineza, pa je takav i zareden. U to je vrijeme Jean-Charles već izgubio svaku nadu da će doći u Kinu, pa je odlučio ostati u Tonkinu. Unatoč zahtjevnu pastoralnom radu, uviјek je sačuvao mir i vedrinu, unatoč sve goremu zdravstvenom stanju. Ali njegova je vjera postajala sve snažnija. Podnio je mučeništvo u Sonu Tayu, u Tonkinu, 1837. godine. Naime optužili su ga da je voda sekete i uhitili ga, prema nalogu cara Minh Manga. Hrabro je podnio sve udarce te je, kako je sam svjedočio, zapjevao *Salve Regina*, pjesmu Djevici. Osudili su ga na smrt i najprije mu odrubili udove, a zatim glavu. Njegova hrabrost je urodila pozivom Théophanea Vénarda.

Jean-Charles javno je priznavao svoju vjeru, bez straha od neprijatelja, pa je čak i za vrijeme mučenja govorio: „Gospodin je vjeran: on čeka od nas potpuno povjerenje u njegova obećanja.“

Papa Lav XIII. ga je beatificirao 1900. godine, a papa Ivan Pavao II. ga je proglašio svetim 19. lipnja 1988., zajedno sa 117 vijetnamskih mučenika.

ZA MISIJE I MISIONARE:

N. N. 300 KM * Pava Marinčić 50 KM * Barbara Tokić 20 KM * Pizzeria „Don Andjelo“ 20 KM * Anto (Franjo) Jurić 30 KM * Jozo Ivković 300 KM * B & M 100 KM * Nikolina Petrović 5 KM * Doma Čosić

50 KM * N. N. 200 KM * Aleksandar Jazić 70 kn * Ana Kelava 50 kn + 150 kn * Ante Matković 50 kn * Božidar Škarec 100 kn * Branimir Gabrić 100 kn * Danijel Krizmanić 200 kn * Davor Kolundžić 150 kn * Dominika Papić Kukić 100 kn + 100 kn * Don Darko Jerković 2.000 kn * Dubravka Trgovec 50 kn * Dušanka Tadić 200 kn * Filip Babić 500 kn * Goran Šipek 50 kn * Gordana Radošević 50 kn * Iva Mustaći Ilić 990 kn * Ivan Dabo 100 kn + 100 kn * Ivana Josipović 100 kn * Ivica Bradara 150 kn + 150 kn * Ivica Petrinović 60 kn * Ivka Nedić 50 kn * Ivo Marušić 100 kn * Jasna Miličić 50 kn * Josip Barnjak 40 kn + 40 kn * Lorenta Gaćina 200 EUR * Luka Nikić 50 EUR * Luka Savin 300 kn * Ljiljana Benčak 200 kn * Manda Suknov 920 kn * Mara Bolkovac 200 EUR * Marija Božo Kostešić 100 kn * Midhad Huskić 50 kn * Mirjana i Vjeran Ivošević 15 EUR * Miroslav Fadiga 100 kn + 100 kn * Mladi župe sv. Josipa Radnika, Vukovar 400 kn * N. N. 372 kn * N. N. 50 kn * N. N. 365 kn * Nedjeljka Koprivec 100 kn * Nikola Tomkić 250 kn * Obitelj Majić 600 kn * OŠ Matije Petra Katančića, Valpovo 480 kn * Ružica Mikić 30 EUR * Sandra Španić 200 kn * Sandro Jakopčević 50 kn + 50 kn * Sestre Benediktinke, Rab 100 kn * Stomatološka ordinacija dr.stom. Dubravka Bajan-Medimurec 100 kn * Svjetlana Stipić 100 kn * Tomislav Čubelić 250 kn * Tomislav i Dragica Ivošević 50 EUR * Ugotostiteljski obrt "Lanterna" 210 kn * Veronika Valičević 50 kn * Vinko Klarić 100 kn + 150 kn * vlc. Ivan Janeš 900 kn * Zdenka Podhraški-Relja 20 kn * Zdravka Lovrić 50 kn * Zlatica Borojević 150 kn * Župa Duhu Svetoga, Čepin 3.000 kn

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I

NAJPOTREBITIJE:

N. N. 400 KM * Kata Žuljević 50 KM * Vikica Gašpar 20 KM * Ljilja Grbešić 100 KM * Blaško Kivić 200 kn * Branko Dragojević 350 kn + 350 kn * Dušanka Tadić 200 kn * Gordana Radošević 50 kn * Gordana Šižgorić 60 kn * Ivan Kokorić 100 kn * Ivica Vrdljak 50 kn + 50 kn * Ivka Mlačić 800 kn * Jadranka Baćić-Katinić 100 kn + 100 kn * Josip Kordić 100 kn + 100 kn * Milka Brunec 200 kn * N. N. 200 kn * N. N. 372 kn * N. N. 200 kn * N. N. 365 kn * Nada Alfrev 100 kn + 100 kn * Pero Petanjak 100 kn * Roko Srdarović 30 kn * Sandra Španić 200 kn * Sandro Jakopčević 80 kn + 75 kn * Vera Čargonja 300 kn * Zdenka Guć 100 kn * Zrinka Čale 200 kn + 200 kn * Željka Vodopija 200 kn + 200 kn

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJICE:

Vjeroučenici 1 - 9 razreda župe Prud: 469 KM + 304 kn + 4 EUR * Antonia Škegro 50 kn * Branko Zrna 250 kn * Darinka Čatar 65 kn * Dinko Rogulj 200 kn + 200 kn * Marija Nikolić 50 kn * Marijana Sadikov 30 kn + 30 kn * Marta Grbac 13 kn * OŠ Bogoslav Šulek, Slavonski Brod 1.800 kn * OŠ Dragutina Tadijanovića, Vukovar 1.000 kn * OŠ Matije Petra Katančića, Valpovo 500 kn * OŠ Turnić 984 kn * Pjaca Pakoštane 200 kn * Sandro Jakopčević 50 kn + 50 kn * Sanja Nikčević 500 kn + 500 kn * Stjepan Kozelka 50 kn * Župa Resnik 4.000 kn

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEĆENIKA U MISIJAMA:

Svećenici Žepačkog dekanata 460 KM * Mo-

litvena zajednica „Emanuel“ 700 KM * Vlč. Marko Stipić 100 EUR * Sutješki dekanat 400 KM * A. O. svećenik 100 EUR * Benedikt Peher 300 KM * Banjalučka biskupija 1.620 KM + 215 EUR * Franjo Stojić 30 kn + 30 kn * Gordana Šižgorić 60 kn * I.S., Pula 50 kn * Matija Knežević 10 EUR + 20 EUR * N. N. 372 kn * N. N. 365 kn * Nikola Crnković 100 EUR * Tomislav Bilić 150 kn + 150 kn

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Učenici iz Bosanskog Grahova 96,90 KM * Josip i Maja Marjanović 50 KM * Slavko Burić 100 KM * N. N. Grbavica 100 EUR * Irena Šimić 30 KM * A. O. svećenik 100 EUR * Prvopričešnici župe Lovnica 110 KM * Terezija Ostri 26 KM * Jure Rupčić 600 KM * Dragan Matijević 300 kn * Marinko Hudoljin 200 kn * Vesna Hećimović 150 kn * Vikica Šalić 300 kn + 300 kn * Župa Prelog, misijska zajednica 300 kn

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Anda Mihaljević 200 KM * Ivanka Doko 25 KM * Mara Jurić 70 KM * N. N. Grbavica 100 EUR * „Komping d.o.o.“ 50 KM * Anda Svoboda 50 kn * Berislav Drakulić 100 kn * Cecilia Kožnjak 100 kn * Danica Humek 20 kn + 20 kn * Danica Kristić 100 kn * Dario Maradin 100 kn * Dario Mavrić 100 kn * Dubravko Dujmić 100 kn * Igor Končurat 200 kn * Ivanka Boras 100 kn * J. Zrno 30 kn * Josip Trbara 500 kn * Jozo Čavar 100 kn + 100 kn * Katica Ramadža 400 kn * Magda Čudina 200 kn * Marija Galić 50 kn * Marija Kučić 50 kn * Marija Medić 150 kn * Marija Presecki 200 kn * Marina Bobinec 30 kn * Marko Nikić 100 kn * Mate Radoš 150 kn * Mirjanka Brenc 40 kn * Mirjana Fitz 50 kn + 50 kn * Nada Vuković 50 kn * Nedeljko i Anda Šubara 500 kn * Obitelj Cović 70 kn * OŠ Mate Lovraka, Dubrava 310 kn * OŠ Tin Ujević 132 kn * Renata Trdić 20 kn * Sandro Jakopčević 50 kn + 50 kn * Senka Dominiković 100 kn * Siniša Jurić 100 kn * Stanislav Malnar 50 kn * Štefica Sabolić 50 kn * Verica Grbić 270 kn + 270 kn * Vesna Erdec 75 kn + 75 kn * Željka Martinac 800 kn * Župa Sv. Eufemije, Rovinj 2.610 kn * Župa Uznesenja BDM, Poreč 6.500 kn

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Antonija Marjanović 100 KM * Anicas Buć 100 kn * Ankica Balajić 100 kn * Barbara Pupek 100 kn * Bernarda Petrušić 100 kn * Blagoje Kordić 80 kn + 100 kn * Božo Prka 100 kn + 100 kn * Damir Majanović 100 kn * Damir Šeremet 200 kn * Dragan Matijević 270 kn * Dragica Radoš 100 kn * Edoardo Vorano 300 kn * Gianfranco Biban 600 kn * Gracijano Pinezić 500 kn * Ivan Hovanjec 50 kn * Ivan Kosić 67 kn * Ivanka Kusturić 50 kn * Ivica Malec 100 kn * Krešimir Pudar 200 kn * Kristina Hovanjec 50 kn * Lidija Brševac 100 kn * Ljerka Isgum-Vorgić 50 kn + 50 kn * Ljiljanka Perović 50 kn * Manda Pavković 80 kn * Marija Brekalo 350 kn * Marija Mirković 100 kn * Marina Petrović 300 kn * Mira Lučić 500 kn * Mirjam Domić 50 kn * Sandro Jakopčević 80 kn + 50 kn * Slavica Pandža 150 kn * Snježana Podgajski 300 kn * Tanja Matejčić 100 kn * Ton Ković Zlatko 100 kn * Vlatka Slišković 50 kn * Zlata Boroz 100 kn * Željka Marijanović 50 kn * Željko Horvat 400 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KONGU:

Anica Lovrić 20 KM * N. N., Banja Luka 100 EUR + 500 kn * Blaško Kivić 200 kn * Damir Šeremet 200 kn * Danijela Lednicki 50 kn * Dario Časar 150 kn * Đurdica Jagarinec 50 kn + 100 kn * Filip Fadić 100 kn * Igor Rački 100 kn + 100 kn * Irena Slišković 200 kn * Kata Sabelja 100 kn + 100 kn * Katica Kuštro 50 kn * Katica Novosel 100 kn * Lidija Petrač 70 kn + 70 kn * Ljiljana Matković 10 kn * Maja Peraica 200 kn + 200 kn * Mara Ljubić 100 EUR * Marija Daniela Krnić 1.000 kn * Marija Vuković 100 kn * Mate Barić 20

kn * Mihael Popinjač 100 kn * Mirna Noethig 100 kn * Miroslav Tandarić 700 kn * Mladen Crneković 100 kn + 100 kn * Nikola Horvat 100 kn * Ružica Medvarić-Bračko 100 kn * Sandro Jakopčević 70 kn + 50 kn + 50 kn + 100 kn * Srećko Bortić 150 kn * Stane Radulović 50 kn * Valentina Opačak 200 kn + 200 kn * Vesna Mohorovičić 40 kn * Viktorija Vičić 100 kn * Vinko Filić 320 kn * Željana Nizić 50 kn

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJI:

Paula Franjić 60 KM * Vlč. Marko Stipić 200 EUR * Filip Fadić 100 kn * Robert Skejčić 150 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Ana Mrgan 100 kn * Dubravka Pavlović 50 kn * Filip Fadić 100 kn * Iva Miličević 200 kn * Josip Dželalija 100 kn * Kristina Jurković 200 kn * Ljiljana Lukač 100 kn * Marica Laštro 400 kn * Matija Knežević 100 EUR * Ruža Doknjač 30 kn + 30 kn * Slavica Bilandžić 100 kn + 100 kn * VII. Gimnazija 2.770 kn

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Molitvena zajednica „Emanuel“ 680 KM * Ivan Prskalo 20 KM * A. O. svećenik 100 EUR * Monika Rezo 113,85 KM * Filip Fadić 100 kn * Igor Pivac 500 kn * Katarina Vajdoher 100 kn * Marica Brleković 4.600 kn * Marija Barić 20 kn * N.N. 100 kn * Romano Tripalo 150 kn * Ružica Medvarić-Bračko 100 kn * Srećko Bortić 150 kn * Stana Prskalo 150 kn * Zoran Zorica 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIIJU:

Marija Bartošek 300 kn * Marija Puharić 40 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

Božo Lovrić 30 KM * A. O. svećenik 500 KM

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Ivana Čavar 50 KM * Ivan Bošnjak 100 kn + 100 kn

ZA MISIJE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

N. N. 372 kn * N. N. 365 kn * Nada Maruna 800 kn

ZA MISIJE, GLADNE U UGANDI:

Jozo Hrkčić 50 KM * Vlč. Miro Agostini 50 EUR * Župa sv. Ane, Krizevci 110 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:

Matija Škrobo 50 KM * Biljana Mandić 50 KM * Danijel Stanković 50 EUR * Mateja Kocijan 150 kn * Matija Knežević 100 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U GANI:

Vlč. Marko Stipić 200 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U RUSIJI

N.N. 372 kn

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Jozo Hrkčić 50 KM * Ana Jurić 6.000 kn * Angela Mesić 2.000 kn * Daniela Radan 2.000 kn * Marija Ana Gradiški 8.000 kn * Marko Šulić 2.000 kn * Matija Knežević 200 kn + 50 kn * Tea Parlov 200 kn * Zorica Mandić 2.000 kn

ZA AKCIJU MIVA - MISIJSKA VOZILA:

Vlč. Marko Lacić 50 KM * N. N. svećenik 4.000 kn * A. Harča 20 kn * Ankica Balajić 100 kn * Darko Oprauš 70 kn + 70 kn * Dinka Ilić-Roller 50 kn + 50 kn * Dragutin Busnja 50 kn * Iva Vukas 30 kn * Ivan Zajc 100 kn * Jozefina Skarica 100 kn * Luca Radman 20 kn * Ljuba Mlinar 400 kn * Milka Tomašković 100 kn * Natko Blagojević 100 kn + 100 kn * Nikola Crnković 1.000 EUR * Sandra Kajzogaj 50 kn + 70 kn + 50 kn * Svetislana Hižak 100 kn * Štefanija Šoštaric 50 kn * Štefica Sabolić 50 kn * Vedran Višnjić 100 kn + 100 kn * Vinka Erak 100 kn * Violeta Guberac 100 kn

ZA MASLINOVE GRANČICE:

Katedrala Srca Isusova, Sarajevo 300 KM * Župa Prud 50 KM * Župa Berek 100 kn * Župa Bl. Alojzija Stepinca, Slavonski Brod 1.000 kn * Župa Resnik 2.560 kn * Župa Sutnja 900 kn

AKCIJA MIVA

misija vozila

Moj dar slavi Boga za sve prijeđene kilometre!

Pomozimo našim misionarima u kupnji prijevoz potrebnih vozila kako bi mogli spasiti živote i vratiti zdravlje bolešnjima, siromalima omogućiti pristup školi, doći do vjernika kojih ih želju čakaju, doveći potrebniji materijal za gradnju crkava, škola i bolnica.

MISIJSKA KRIŽALJKA – srpanj/kolovoz 2018.

Radosna vijest	Euharistijska žrtva	Apostol i evandelist	Pamuk u medicini	Ana (dal.)		Italija	Mijenjati perje	Bezbrižan život	Osobna zajenica	Pribori	Mlado od krave	Samoglasnik	Zemljorednik
Ustanova za nabavu vozilo misionarima					Oponošatelj Igra u Šinju								
Žen. ime						Sličice gr. Muško ime						Prvo slovo Travar (tur.)	
Pratioci planete									Pribor Nepoznate				
Gospina majka					Osobina							Argon Neizgorivи ormar	
			Vršnjaci (tur.)										Mjera za površinu
			OI Prihod kmeto spahiji					E Prvak					Austrija Kisik
			Prvo slovo			Zamjenica Rotor			Negocija Tona				
			Zaštitnik putnika										

Rješenja iz prošlog broja: LEOPOLD MANDIĆ, DUHOVI

